

за писаръ, азъ — за съкакви работи и пр. Пиши! Сичките народни юнаци трѣба да слушатъ началниците си и въ нищо да имъ не противорѣчатъ. Напиши още, че сички ние сме готови да пожертвуваме и имането си, и главите си, и роднините си. . . Написа ли?

Христовичъ.

Готово е.

Дѣдо Никола.

Елате сега, момчета, подпишете хартията и закъланете са.

Ясѣновъ.

Чѣкайте да са закълна азъ пай-напредъ.

Дѣдо Никола (изважда изъ пазухата си кръстъ, евангелие и една кръшница съ пжрстъ).

Приближи са, синко Димитре, и закълни са, че щешъ да служишъ вѣрно и честно на отечеството си.

Ясѣновъ (зема кръстътъ).

Христосъ, който е билъ распѣтъ на тоя кръстъ нека ми бѣде свидѣтель, че азъ отъ сега нататакъ ща да посвѣта и тѣлото си, и душата си на своятъ православни християнски народъ! (Подава дѣду Николу кръстътъ, зема евангелието и цѣлува го). „Който възлюбилъ народътъ ми, той трѣба да остави и баща, и майка, и роднини, и да нарами кръстътъ,“ казва Христосъ, и азъ съмъ готовъ да исполна думите му. (Зема пжрстътъ, а изъ очите му капатъ сълзи). Цѣлувамъ тая нещастна бѣлгарска пжрстъ и кълна ѝ са, че ща да отмѣста за нейното унижение, за ония кръжави сълзи и за оная праведна кръвъ, съ които е тя облѣяна; кълна ѝ са, че ща да отмѣста за ония свѣти кости, кой-